

SFS 2002:330

Utkom från trycket
den 4 juni 2002

Lag om ändring i lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt;

utfärdad den 8 maj 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt

dels att 2, 5, 6, 7, 9, 10, 11 och 17 §§ skall ha följande lydelse,

dels att 9 a § skall upphöra att gälla,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 8 a och 12 a §§, samt närmast före 12 a § en rubrik av följande lydelse.

2 §² En ansökan som avses i 1 § skall ges in till Justitiedepartementet. Underrättelser i och redovisning av ett ärende till tribunalen skall vidarebefordras av Justitiedepartementet.

En ansökan och bifogade handlingar enligt denna lag skall vara skrivna på engelska eller svenska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

5 § I ett ärende om utlämning till en tribunal får tvångsmedel användas utan att särskild utredning har lämnats till stöd för att den som avses med ansökan har begått det uppgivna brottet. Om tribunalen har begärt att den som avses med ansökan skall frihetsberövas, skall häktning ske om det inte är uppenbart att skäl för häktning saknas. Den som är häktad får begära att ny förhandling hålls inom tre veckor från det att beslut senast har meddelats. I övrigt gäller i fråga om tvångsmedel vad som i allmänhet är föreskrivet för brottmål.

Beslut om tvångsmedel kan meddelas även efter det att utlämning har beslutats. Beslut av rätten gäller, om inte annat beslutats, till dess ärendet har avgjorts eller, när utlämning beslutats, tills denna har verkställts.

6 § Den som är misstänkt, tilltalad eller dömd för brott, vilket enligt denna lag kan föranleda utlämning till en tribunal, får på begäran av tribunalen, eller på grund av efterlysning som har utfärdats på grund av beslut av tribunalen, omedelbart anhållas eller åläggas reseförbud eller anmälningsskyldighet av en åklagare enligt vad som i allmänhet gäller i brottmål. Beslag får också

¹ Prop. 2001/02:88, bet. 2001/02:JuU17, rskr. 2001/02:224.

² Senaste lydelse 2000:573.

ske i sådant fall. Anhållande skall ske om det inte är uppenbart att skäl för anhållande saknas.

Tvångsmedel enligt första stycket får användas utan att särskild utredning har lämnats till stöd för att den som avses med ansökan har begått det upp-
givna brottet.

Om det beslutas om tvångsmedel enligt första stycket, skall 23 § andra-
fjärde styckena lagen (1957:668) om utlämning för brott tillämpas.

7 § I fråga om utlämning till tribunalen gäller 25 och 26 a §§ lagen (1957:668) om utlämning för brott.

8 a § Om tribunalen och en stat begär utlämning av samma person, beslutar regeringen om personen skall utlämnas till tribunalen eller till staten.

9 §³ På ansökan av tribunalen skall rättslig hjälp lämnas enligt lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål om inte annat framgår av denna lag. Rättslig hjälp får lämnas även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag.

Bestämmelserna i 2 kap. 14 § första stycket lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål gäller inte om ett avslag skulle strida mot Sveriges förpliktelser mot tribunalen. Bestämmelserna i 2 kap. 14 § andra stycket, 4 kap. 33 § och 34 § andra stycket samma lag skall inte tillämpas.

Tribunalen skall ges tillfälle att yttra sig innan rättslig hjälp förenas med villkor som avses i 5 kap. 2 § lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål.

10 §⁴ Om det vid handläggningen av en ansökan om rättslig hjälp i brottmål från tribunalen framkommer att ansökan är oförenlig med en sådan ansökan om rättslig hjälp i brottmål från en annan stat som handläggs enligt lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, skall frågan överlämnas till regeringen som beslutar vilken av ansökningarna som skall ha företräde.

11 §⁵ Regeringen kan på tribunalens begäran besluta att en av tribunalen meddelad fängelsedom får verkställas i Sverige. Regeringen får meddela de anvisningar som i det enskilda fallet behövs för verkställigheten av straffet här.

Vid verkställigheten tillämpas 25 § lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom. Verkställigheten skall upphöra, om tribunalen upplyser att den har beviljat den dömde nåd eller meddelat något annat avgörande som innebär att den utdömda påföljden inte längre får verkställas.

Frågor om villkorlig frigivning prövas av regeringen sedan tribunalen beretts tillfälle att yttra sig. Regeringen får i dessa fall besluta att villkorlig frigivning skall ske vid en senare tidpunkt än som följer av brottsbalken.

³ Senaste lydelse 2000:573.

⁴ Senaste lydelse 2000:573.

⁵ Senaste lydelse 2000:573.

12 a § Chefen för Justitiedepartementet får meddela tillstånd till transport genom Sverige av en frihetsberövad person som för att utlämnas eller i annat syfte skall överföras mellan en annan stat och tribunalen. Under en sådan transport skall frihetsberövandet bestå om inte tribunalen begär att den som överförs skall frigges.

För flygtransport utan planerad mellanlandning här i landet krävs inte tillstånd enligt första stycket. Om en oplanerad mellanlandning sker, skall polismyndighet ta den som överförs i förvar till dess en ansökan görs om tillstånd till transport enligt första stycket och genast underrätta chefen för Justitiedepartementet om detta. Görs ingen ansökan senast 96 timmar från den oplanerade landningen, skall personen omedelbart frigges.

Om tillstånd har meddelats enligt första stycket, får polismyndighet vid behov ta den som överförs i förvar. I fråga om tvångsmedel i ett ärende om transport gäller bestämmelserna i 5 §.

17 § Bestämmelser i annan lag eller författning om delgivning och rättslig hjälp åt domstol eller myndighet i en annan stat tillämpas på ansökningar från tribunalen, om de inte strider mot bestämmelserna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Per Hall
(Justitiedepartementet)

